U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Dagmar Nygrínové a JUDr. Petra Průchy v právní věci žalobkyně: **G. I.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2004, č. j. 36 Az 754/2003 – 29,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Brně rozsudkem ze dne 26. 8. 2004, č. j. 36 Az 754/2003 – 29, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 6. 2003, č. j. OAM-2302/VL-10-ZA04-2003, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím správního orgánu nebyl žalobkyni udělen azyl z důvodu nesplnění podmínek uvedených v ustanovení § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky (dále jen „zákon o azylu“). Současně bylo rozhodnuto o tom, že se na cizince nevztahuje překážka vycestování ve smyslu § 91 zákona o azylu. Po posouzení věci dospěl krajský soud k závěru, že napadené rozhodnutí bylo vydáno ve shodě se zákonem, a žalobu jako nedůvodnou zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.).

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně kasační stížnost, v níž navrhovala, aby napadený rozsudek byl zrušen a věc byla vrácena Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení. Současně požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a o ustanovení zástupce z řad advokátů.

Krajský soud poté předložil věc Nejvyššímu správnímu soudu k rozhodnutí o kasační stížnosti s tím, že je podána opožděně, a proto z důvodu hospodárnosti nebylo rozhodováno o žádosti stěžovatelky na ustanovení právního zástupce.

Kasační stížnost je podána opožděně.

Z obsahu spisu plyne, že rozsudek Krajského soudu v Brně byl doručen zástupci stěžovatelky JUDr. Pavlu Hanušovi do vlastních rukou dne 29. 9. 2004. V poučení napadeného rozsudku je v souladu s ustanovením § 106 odst. 2 s. ř. s. uvedeno, že proti tomuto rozhodnutí je přípustná kasační stížnost za podmínek § 102 a násl. s. ř. s., kterou lze

podat do dvou týdnů po jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Podle § 40 odst. 1 s. ř. s. lhůta stanovená tímto zákonem, výzvou nebo rozhodnutím soudu počíná běžet počátkem dne následujícího poté, kdy došlo ke skutečnosti určující její počátek. To neplatí o lhůtách stanovených podle hodin. Podle odst. 2 téhož ustanovení lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků, končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce. Podle odst. 4 téhož ustanovení je lhůta zachována, bylo-li podání v poslední den lhůty předáno soudu, nebo jemu zasláno prostřednictvím držitele poštovní licence, a nebo předáno orgánu, který má povinnost je doručit, nestanoví-li tento zákon jinak.

Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovatelce doručen ve středu dne 29. 9. 2004. Lhůta dvou týdnů k podání kasační stížnosti počala běžet ve čtvrtek dne 30. 9. 2004 (§ 40 odst. 1 s. ř. s.) a skončila ve středu dne 13. 10. 2004 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). K zachování lhůty pro podání kasační stížnosti bylo proto třeba, aby nejpozději dne 13. 10. 2004 byla kasační stížnost předána soudu, nebo zaslána soudu prostřednictvím držitele poštovní licence, popř. zvláštní poštovní licence, a nebo předána orgánu, který má povinnost podání doručit. Z obsahu spisu však plyne, že kasační stížnost byla podána osobně u Krajského soudu v Brně dne 8. 11. 2004. Z výše uvedeného jednoznačně plyne, že kasační stížnost byla podána opožděně. Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 26. 8. 2004, č. j. 36 Az 754/2003 – 29, odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť byla podána opožděně. Za této situace se pak již nezabýval návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti a nedostatkem povinného zastoupení stěžovatelky v řízení o kasační stížnosti s tím, že souhlasí s postupem, který za těchto okolností zvolil Krajský soud v Brně.

O nákladech řízení rozhodl soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. 1. 2005

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu